

OVERDRACHT VAN LEVEN

6 november 1984

Ik weet niet wat u zich daarvan heeft voorgesteld, maar leven zou je in verschillende vormen kunnen bezien.

Er is het materiële, het stoffelijke leven. Daarnaast is er een geestelijk leven dat een groot gedeelte van de tijd daarvan geheel los staat. Dan is er ook nog levenskracht: Een energie die o.a. nog te maken heeft met levenslichaam, astraal lichaam en wat er verder nog voor voertuigen kunnen worden gevormd van halfstoffelijke aard.

Ons onderwerp zal zich met al deze zaken bezighouden. Dus niet met de voortplantingsrituelen, aangezien wij menen dat wij in de geest niet in staat zijn u daarvoor nog verdere aanwijzingen te geven die u niet kent.

Wanneer wij als geest leven, dan bestaat dat leven uit bewustzijn. Er is een kern van kracht. Deze kracht kunnen wij niet geheel ontleden. Het bewustzijn op zichzelf impliceert een ik-voorstelling, maar daarnaast een groot aantal ervaringen en ook bepaalde eigenschappen als wilskracht en voorstellingsvermogen.

Wanneer nu een entiteit b.v. in het duister leeft, dan wordt het moeilijk om zo iemand te bereiken zolang hij alleen in zijn eigen beperkte wereld bezig is. Er is een soort kortsluiting. Hij blijft voortdurend voortgaan met precies dezelfde dingen te herhalen, eventueel aangevuld met zelfbeklag en schuldgevoelens.

Nu kun je zo'n persoon soms iets van je leven geven. Je geeft hem iets van je ervaringen. Daartoe gebruik je een deel van de kracht die je bezit. Deze kracht wordt door de wil gericht op deze persoonlijkheid en geladen met enkele voorstellingen, die van essentieel belang voor zo'n persoon kunnen zijn, omdat hij daardoor deze gesloten kringloop kan doorbreken. Schrikt hij dan wakker, dan zien wij dat hij bereikbaar is geworden. Je kunt deze persoon dan a.h.w. in het licht brengen. Je kunt hem losmaken van zijn eigen beperkte wereldvoorstelling, maar hij kan dat niet zonder meer verdragen. Daarom moet je zo iemand enige kracht geven.

Deze kracht is een deel van de energie waaruit je zelf bestaat. Je kunt die later weer aanvullen, maar op dat ogenblik is dat een gift die je zelf tijdelijk iets minder beweeglijk, iets minder sterk maakt.

Zo ziet u dat zelfs entiteiten, die zijn vastgelopen in de een of andere waanvoorstelling, eigenlijk door overdracht van leven en levenskracht geholpen kunnen worden.

Stel u nu voor dat wij datzelfde doen bij een mens. Een geest kan een mens energie geven. Die energie moet echter eerst vanuit deze entiteit worden gericht. Als je dat zonder verdere inperkingen doet, dan zal het resultaat over het algemeen maar zeer pover zijn. Ga je echter proberen die mens een bepaald beeld te geven, een bepaalde kwaliteit waarvan je een voorstelling hebt, dan ontnem je weer kracht aan je eigen wezen, je richt die kracht op de persoonlijkheid en de persoon wordt geïnspireerd.

Er ontstaan denkbeelden die hem niet geheel eigen zijn. Er ontstaan afwijkende reacties en de persoon ontdekt opeens in zich de veerkracht en de energie waardoor hij de denkbeelden ook kan omzetten in feiten. Op die manier kun je dus iemand helpen om in zijn leven een betere weg te kiezen. Er is één voorbehoud: Dit is alleen mogelijk, indien deze persoon ook zelf die verbetering werkelijk wil hebben.

Het is als bij zieken. Je kunt veel zieken helpen door hun kracht te geven. Die kracht moet echter bewust gebruikt worden, ze moet gericht zijn. Zelfs dan kun je de patiënt nog niet helpen, als deze diep in zijn hart zijn ziekte graag gebruikt als een verontschuldiging om b.v. niet te werken of andere dingen te doen die hij onaangenaam vindt. Sommige mensen zijn alleen ziek, omdat ze denken daardoor in het middelpunt van de belangstelling te staan. Zo iemand zou je kunnen genezen, maar ze willen niet genezen worden, want dan valt voor hun idee hun belangrijkheid weg, het recht dat ze hebben om aandacht te eisen. Dus ook daar zijn wij dan wat beperkt.

Als ik dit zeg vanuit de geest, dan is het duidelijk dat dit ook in de stof moet bestaan. Als u iemand ziet die volkomen mismoedig is dan kunt u vaak, alleen maar door een positieve gedachte naar die mens te sturen, de mismoedigheid voor een deel wegnemen. Dat doet u door een denkbeeld te vormen en dat met uw wil naar zo'n persoon toe te sturen. Maar de kracht die u hiervoor gebruikt is deel van uw eigen levenskracht. Dat moet u goed beseffen. Het lijkt allemaal zo eenvoudig. Men gaat uit van het standpunt: Leven is iets dat ontstaat wanneer een bepaalde biologische penetratie een feit is geworden. Maar dat is alleen een cellulair leven. De vatbaarheid en houdbaarheid ervan zijn eigenlijk beperkt. Maar voeg daar nu iets van die extra energie aan toe, die levensenergie, wat zien wij dan? Opeens is een bevruchting de aanleiding geworden tot het ontstaan van een nieuwe persoonlijkheid. Er is een geestelijke binding.

Wanneer er een bevruchting heeft plaatsgevonden en je wilt incarneren (het is moeilijk je voor te stellen waarom mensen in uw tijd willen incarneren), dan moet je je eigen levenskracht a.h.w. hechten aan dat biologisch beginsel. Als die binding tot stand is gekomen dan blijkt opeens dat de groeiprocessen (er zitten namelijk eigenschapkeuzen in) op zo'n ogenblik mede worden bepaald door die nieuwe kracht. De levenskracht komt dan van een geest, die nog helemaal niet in de stof is. Maar de binding die je daarmee aangaat geeft leven.

Ik mag hier terugvallen op uw meer huiselijke situaties. U heeft kamerplanten. Sommige mensen hebben kamerplanten omdat het niet anders gaat. Die planten leven een poos. Wanneer ze sterven, komen ze terecht in de vuilverbranding en worden er nieuwe aangeschaft. Maar er zijn ook mensen, die in hun planten levende wezens zien. Alleen al de uitstraling van zo'n mens heeft invloed op de plant. Er zijn ook mensen die er mee praten. Ik kan mij indenken dat iemand die dat ziet zich afvraagt: Is hij/zij van lotje getikt? Want Lotje krijgt van vele dingen de schuld.

Als je praat, dan richt je je aandacht op het voorwerp of op de persoon. Als je je aandacht richt, dan richt je ook een deel van je kracht daarop. Er ontstaat zelfs een uitwisseling van levenskracht. De plant gaat bijdragen tot je welzijn, maar jij geeft de plant de kracht om beter te groeien en te bloeien en zich aan te passen aan omstandigheden, die voor de plant toch niet ideaal zijn: Overdracht van leven.

De kern van de kracht die in ons schuilt is leven. Wij zeggen God, want die komt altijd ergens op de achtergrond mee kijken. Als je in Hem gelooft is Hij er, en als je niet in Hem gelooft is er toch iets onverklaarbaars, dat een naam moet hebben. Behalve als je bisschop bent of zoiets, dan is het natuurlijk meer een autoriteit waaraan je je eigen autoriteit ontleent. Maar als je zegt: Hier is God, dan kun je niet zeggen: God is dit of dat, maar één ding is zeker:

De kracht die wij God noemen is in ieder geval de basis van leven, alle leven dat voor ons mogelijk is. De energie waardoor die processen van bewustzijn zich in ons afspelen, worden alle veroorzaakt door één kracht en die is van één bron. Waarom? Ik weet het niet, maar het is zo.

Dan zeggen wij dit: De kracht, die ons leven vormt en die voor ons ook onbenoembaar en onkenbaar is kan door ons, dankzij ons bewustzijn, in vele vormen worden gebracht. Ze kan in vele vormen en gedaanten worden uitgestraald. Elke keer als wij dit doen, dragen wij leven over. Als wij daar nu even bij stilstaan dan wordt misschien duidelijk hoezeer, ook in de menselijke gemeenschap, de contacten tussen mensen van uitermate groot belang zijn. Het is niet alleen maar gezelligheid, het is niet alleen maar het elkaar begrijpen.

Als mensen met elkaar een zekere harmonie vormen, dan zal de levenskracht van de een gaan compenseren bij de ander. Er is overdracht van bewustzijn. Er is overdracht van krachten.

Als zeer veel mensen samen zijn, dan behoeven wij ons niet af te vragen wat zij willen. Misschien zijn ze willoos. Maar als daar één stem is die hen tot eenheid brengt, één voorstelling die hen tijdelijk hun persoonlijk zijn even doet vergeten, dan vermengt zich de uitstraling van al die mensen. Ze wordt een voor mensen en ook voor een bepaald geestelijk niveau wel zeer grote kracht en kan zich ontladen. U heeft plaatsen waar dit gebeurt.

U gaat naar Lourdes en naar Fatima. Misschien dat anderen naar Patna of naar Benares gaan en in de Ganges duiken voor een massale reiniging, en plotseling diezelfde eigenaardige kracht ondergaan, die mensen kan genezen in Lourdes of in andere bedevaartplaatsen. Hier is sprake van een overdracht van leven. Dit alles is zeer positief, want bij een dergelijke overdracht van leven verstoort je het leven van een ander niet.

Er zijn echter ook entiteiten, die wij niet zeer op prijs stellen in onze omgeving, die hun hele levenskracht in een mens willen werpen. Soms lukt hen dat, want een geest heeft vaak meer kracht dan een mens. Hij kan a.h.w. die mens opsorpen als een geestelijke spons, zodat de persoonlijkheid praktisch weg is, en alleen nog maar wat stoffelijke restanten overblijven. Dan kan die entiteit leven in het lichaam dat hij zo beheerst. Alleen kan hij zich niet geheel losmaken van zijn wereld, van zijn achtergronden, van zijn voorstellingen.

Zo'n mens is dan bezeten door die geest. Het is geen duivel, geen demon. Het is gewoon een wezen zoals mensen wezens zijn. Een wezen zonder lichaam met zoveel kracht dat het eenvoudig leven heeft genomen. Het heeft zijn persoonlijkheid met de gehele inhoud praktisch overgedragen in een stoffelijk voertuig, waarop hij geen recht heeft, dat niet het zijne is.

Dan kun je wel die entiteit soms uitdrijven. Er is zelfs een geestendrijver hier in het westen. Ik hoor dat hij allerlei uitbanningritten heeft geschreven. Daarmee kun je zo'n entiteit onder spanning zetten. Wat gebeurt er dan?

Op dat ogenblik is de beheersing en daardoor de schijnbare eenheid van levensenergie van je voertuig en van jezelf niet meer aanwezig.

Het resultaat is, dat zo'n mens bijkomt. Men zal dan zeggen: Dat is voldoende, je hebt de demon uitgedreven. Maar er is dan nog meer nodig. Je moet zo iemand steun geven en als een priester of dominee (die doen dat ook) bij brengen en troosten, hem vertellen dat het allemaal goed is. Vervolgens zegent hij hem misschien ook nog. Hij is er zich misschien niet van bewust dat hij op dat moment zijn leven aan die ander geeft.

Leven op zichzelf is oneindig. Mensen denken: Wij worden geboren om te sterven. Het is dan ook geen wonder dat zoveel mensen u dat toewensen: Val dood! Een leven is onvernietigbaar. Het kan in vorm enigszins veranderen, maar het is onaantastbaar.

Ben je een ingewijde, dan kun je eenvoudig zeggen: Mijn werkelijke levenskracht overheerst alles. Dan word je misschien 800 jaar, als je een grote taak op aarde hebt, daarna ga je verder. Hoe kun je zo lang leven? Heel eenvoudig omdat je dan de stoffelijke processen volledig beheerst en daarbij verontreinigingen voortdurend kunt uitwerpen, zodat de vernieuwing zich in het voertuig voortzet. Op zichzelf een volkomen logisch proces, maar de doorsnee mens heeft niet voldoende bewuste levensenergie om dat te doen.

Nu komt het voor dat zo'n ingewijde komt bij een man die dood is. De geest is nog bij het lichaam, misschien is de band nog niet helemaal verbroken, maar stoffelijk gezien is die man dood. Dan komt zo'n ingewijde en zegt: Jij hebt niet voldoende kracht om in dit lichaam te leven. Ik geef je mijn kracht. Ik geef je de kracht waaruit ik zelf besta. Gebruik die. Keer terug tot je lichaam. En dan zegt hij meestal hardop, voor de omgeving, opdat die niet schrikt: Kom, sta op, wordt wakker. Dan zegt degene die daarnet dood was: Wat is er met mij gebeurd?

U lacht daarom, maar wordt er niet van Jezus verteld dat hij doden heeft opgewekt. Van Lazarus zijn wij niet zeker, omdat zijn naam inhoudt dat hij ook in een andere toestand zijn situatie kan hebben veroorzaakt. Ook bij anderen, b.v. het dochtertje van Jairus. Bijna dood of helemaal dood. Jezus zei: Hier heb je mijn leven. Wakker worden!

De Boeddha heeft het ook gedaan. Grote wijzen in India hebben het gedaan. Wijzen in het verleden, Apollonius van Tyana b.v., hebben het gedaan. Het is niet een kwestie van één man die dat ooit heeft gedaan, het is vaak voorgekomen. Maar dan moet je weten hoe je leven kunt overdragen. Als je zelf niet voldoende dit leven kent, meester bent ervan, dan is dat gevaarlijk.

Je kunt niet onbeperkt zeggen: Dit is mijn leven, doe ermee wat je wilt. Dan heb je zelf geen leven meer over. Sommige mensen doen het, omdat ze toch al geen leven hadden. Het is altijd nadelig én voor je gezondheid én voor je geestelijke ontwikkeling. Je moet weten wat je doet.

Je hebt een bepaalde hoeveelheid kracht. Die voel je in jezelf. Ze is een klein deel van het werkelijke leven dat in je woont. Datgene nu wat je aanvoelt, alleen dat kun je geven. Je kunt dat overdragen aan een ander. Geef je het geheel, dan ben je zelf niet meer, maar soms zijn het betrekkelijk grote delen.

Overdracht van leven is nooit een langdurig proces. Het is geen kastelein die achter de tapkast staat en zegt: Hier zit ik de hele avond leven uit te schenken. Het is een explosie, een ontlading. Het is een flits van energie. En als je nog niet zo explosief bent (Nederlanders zijn

doorgaans niet explosief, behalve als hun beurs in het geding is), concentreer je dan: Ik voel dat leven in mij. Ik geef dit leven aan die ander. Zo eenvoudig is dat. Het is niet ingewikkeld. Geen grote bezweringen, geen grote versieringen. Zelfs geen langdurige voorbereiding. Als je leven in jezelf voelt, dan kun je dat overdragen aan een ander. Je kunt dan alles met die ander delen of je kunt met die ander alleen een klein deel van die kracht delen, dat moet je zelf weten. Maar je kunt alleen geven als het plotseling is. Je voelt het in je en je zegt: Ik wil dit geven. Overdracht van leven is een wils kwestie Als u niet wilt, dan gebeurt het niet. Niemand kan van u leven stelen. Grote verhalen over vampiers, Bram Stoker is daarmee begonnen en sedertdien houden anderen het vuur brandend: Vampiers die leven van uw bloed.

Och, er zijn misschien wel geestelijke vampiers. Mensen die u in ontspannen toestand proberen te brengen en dan uw levensenergie a.h.w. in de harmonie opnemen en niets teruggeven. U zegt dan: Het zijn schatten van mensen, zo lief. Maar als ze weg zijn, dan voelt u zich zo moe, zo leeg. Vampiers in die zin bestaan. Maar als u niet wilt, dan zegt u: Ik geef geen levenskracht. O zeker, ik neem het contact aan, maar ik geef niets, tenzij ik wat terugkrijg. Met andere woorden, als zo iemand komt, zeg dan tegen uzelf: Ik draag geen kracht over. Dan gaat de ander met een tekort aan kracht naar huis, vermoeid door het proberen te krijgen wat niet te krijgen was.

Er zijn personen die op een heel andere manier tijdelijk meester worden over u. Zij kunnen u suggereren dat iets waar is, wat niet waar is. Ze kunnen u allerlei dingen voorleggen. Maar als u niet zegt: Ik laat me oplossen in dat geheel, dan kan u niets gebeuren. Anderen zien misschien de goden, u ziet alleen dat anderen gek doen. Deze gemeenschappelijkheid van bewustzijn is een soort roes. In deze roes kunt u absoluut anderen ertoe brengen hun krachten aan uw wil over te dragen.

De levenskracht die in u zit domineert de levenskracht van anderen. Zend haar uit. Maak hen tot andere mensen, beïnvloed hun gedachten. Alles is mogelijk, ook vampirisme. Geen politieke propaganda bij sommigen, maar het is en blijft vampirisme. Het is anderen leegzuigen van hun levenskracht.

We hebben leven. We kunnen leven overdragen, wanneer wij willen. Wij moeten oppassen dat wij niet bestolen worden, als wij niet werkelijk die kracht aan een ander willen afstaan, het moet bewust zijn. Onthoudt u dit:

Er bestaat geen enkele stoffelijke of magische rite, gebruik, mode of handeling, waardoor de overdracht van leven, waarover wij nu spreken, kan worden waargemaakt. Al die dingen zijn een ambiance waardoor de bereidheid kan ontstaan. Ze zijn nooit de werkelijke gaven van het leven zelf.

Wij zijn deel van de grote kracht. Maar in ons is een kracht die leven heet, die wij kunnen overdragen aan andere levende wezens, die wij kunnen overdragen aan velen of aan enkelen, als wij dat willen. Zolang wij ons bewust zijn van deze kracht in ons zijn wij in staat te voorkomen dat anderen onze kracht, ons leven, nemen om daarmee te doen wat ze zelf willen. Wij zijn meester van ons leven. Er is maar één kracht en dat is de Bron zelf. Je kunt zeggen: 'Uit', of je kunt zeggen: 'Wees vervuld met meer kracht'.

We moeten met hetgeen wij hebben echter woekeren. Wij moeten ermee werken. Dan zeg ik u dit: Elke mens, die zich bewust is van alle leven dat in hem bestaat, en dit niet bindt aan uiterlijke verschijnselen of tekenen, kan die kracht richten op alle dingen die hij belangrijk acht: Op zijn eigen lichaam, op planten, bloemen, dieren, desnoods op een woning, op een medemens, een zieke, een gezonde, een dwaas. Ofschoon ik mij afvraag wie genoeg kracht bezit om zijn kracht te delen met alle dwazen.

Dit is het onderwerp voor vanavond. Ik ben mij ervan bewust dat dit maar een zeer onvolledige en tekortschietende inleiding is. Maar de punten, die voor u interessant en belangrijk zijn in dit onderwerp, kunt u na de pauze ter sprake brengen. Ik hoop, dat u dat zult willen doen. Want u heeft zich misschien iets anders voorgesteld van 'het overdragen van leven' en niet beseft dat het zo volledig deel is van alles wat u bent, wat u doet, wat u ervaart. Voor eventuele tekorten in mijn taalbeheersing verontschuldig ik mij nederig.

DISCUSSIE

Vraag: Kan bij het overlijden van een persoon ook de energie, die de persoon tevoren in materiële zaken had vastgelegd plotseling vrijkomen? Wat tot uiting kan komen in het defect raken van elektrische apparaten zoals boilers e.d.

Antwoord: Ik kan mij moeilijk voorstellen dat een mens zoveel energie legt in een elektrische boiler, die is voor water. Maar alles te samen genomen, een mens heeft dingen waaraan hij gehecht is. Daarin steekt hij ook een deel van zijn levensenergie. Hij deelt een deel van zijn leven daarmee. Een mens en zijn auto b.v., dat komt vaak voor. Als die mens dan een deel van de energie terugneemt, dan blijkt dat allerlei kleine feilen ineens zeer snel verergeren.

Wanneer iemand overgaat, dan kan hij een groot gedeelte van zijn energieën nog altijd in de materie achterlaten. Het ligt er maar aan of hij materiegebonden is of niet. Is hij materiegebonden en neemt hij zijn levenskracht terug, dan kan het verschijnsel dat u noemt optreden, zelfs bij een elektrische boiler, ofschoon ik moet zeggen: Ik kan mij geen mens voorstellen die zijn levenskracht aan zoiets geeft.

Vraag: Kan dit aanleiding zijn tot z.g. spookverschijnselen?

Antwoord: Spookverschijnselen hebben vaak niet zozeer te maken met directe overdracht van leven als wel met overdracht van emotie. Materie heeft ook een mate van energie. Maar deze energie is buiten de vormstructuur absoluut neutraal. Je kunt daarop schrijven als met een pen op wit papier. Als je een heel sterke gedachte hebt, neemt de materie die over als een afdruksel. Die afdruksels zijn op zichzelf meestal niet sterk genoeg. Maar is er nu iemand wiens levensenergie wat uitvloeit naar de omgeving, dan kunnen daardoor die ingelegde emoties geactiveerd worden en ontstaan, of kunnen spookverschijnselen ontstaan.

Vraag: U sprak o.a. over inspiratie als overdracht van leven. Heeft deze vorm van levensoverdracht ook plaatsgevonden bij de opstelling van heilige boeken zoals de Bijbel, de Bhagavad Ghita en de Koran?

Antwoord: Als u dit betreft op de inhoud, dan moet ik mijn onwetendheid hier etaleren. Als u zegt dat de schrijvers op dat ogenblik waren geïnspireerd, doordat een andere kracht zich in hen manifesteerde (overdracht van levensenergie), dan zeg ik: Dit is zeer waarschijnlijk waar geweest voor allen die eraan hebben deelgenomen. Maar vergeet niet: De inspiratie is niet gelijk aan de weergave die de geïnspireerde daardoor tot stand brengt.

Vraag: Als je iemand wilt 'behandelen' (magnetiseren), dan kun je je toch openstellen voor de kracht die overal aanwezig is en die kracht doorgeven, zodat je zo weinig mogelijk van je eigen levenskracht gebruikt, c.q. verbruikt.

Antwoord: Dit is een vraag die op het kantje van niet bij het onderwerp, wel bij het onderwerp behorend balanceert. U moet het zo beschouwen: Als u zich open stelt voor energie, dan moet u haar eerst in uzelf voelen. Dan is het proces verder precies gelijk aan het geven van eigen kracht. U neemt op als deel van uw kracht en projecteert uw levenskracht naar een ander. Maar u moet één ding niet vergeten: Voordat u zich zover heeft opgeladen dat u dit werkelijk voelt, duurt dat wel enige tijd. Daarom zijn zeer veel mensen ongeduldig en geneigd te beginnen. Zij zeggen: Die kracht zal mij helpen, ik begin. Zij geven dan hun eigen levenskracht, maar die eigen levenskracht wordt aangevuld uit de kracht in de omgeving, of misschien zelfs specifieke kracht van de een of andere levende persoonlijkheid die zich met u verbonden acht.

U begint met eigen kracht te geven. Krijgt u direct kracht van een andere persoonlijkheid, dan is die gericht en zal de aanvulling zeer snel en volledig zijn. Neemt u op uit de omgeving, dan is dit afhankelijk van uw eigen vermogen om die energie op te nemen en zal de gemiddelde duur langer zijn.

Vraag: Kan ook een geestelijke entiteit kracht geven?

Antwoord: Als ik spreek over een persoonlijkheid, dan kan dat zeer zeker en is dat ook meestal een persoon die in de geest vertoeft. Maar u zou theoretisch ook een goeroe kunnen hebben die u bijstaat. Ook dat is mogelijk.

Vraag: Moet je een voorstelling van een vorm hebben om iemand anders te helpen?

Een vraag waarop geen exact antwoord mogelijk is. De voorstelling die u in ieder geval nodig heeft, beter gezegd de wil die u niet kunt ontberen, is de absolute wens tot genezing, de stuwkracht. Een voorstelling van de andere persoon kan u helpen. Weten omtrent de kwaal, de voorstelling daarvan kan u helpen om uw aandacht nog beter te richten. Een beroep doen op andere entiteiten is natuurlijk mogelijk, maar u kunt zich ook eenvoudig één voelen met een proces van genezing, alleen de wil uitspreken en daarmee het geheel samenvatten, zonder dat het een bewuste procedure is geworden.

Vraag: Wat moet de magnetiseur doen om door entiteiten te worden geholpen; b.v. een gebed uitspreken e.d.?

Antwoord: Dat ligt toch zeer sterk aan de persoon zelf. De ene mens houdt van erwtensoepp, de andere van nasi rames. De ene mens heeft gebed nodig of een voorstelling van een helper. De andere mens heeft genoeg aan het weten dat hetgeen hij doet harmonisch is, dat het goed is. Al het andere volgt daaruit.

De magnetiseur moet een klein beetje zichzelf kennen, zeer moeilijk, soms zeer pijnlijk maar onvermijdelijk. Want alleen als je weet hoe je jezelf voelt, hoe je denkt, hoe je kracht in je voelt of kracht ontbeert, kun je de juiste instelling vinden. Kun je bidden, indien het voor jou noodzakelijk is. Een ander bidt niet, maar wappert alleen met de handen in de lucht en zegt misschien alleen: Genezen. Klaar. Dat is zeer menselijk, zeer Nederlands. Genezen. Werkloosheid onder de magnetiseurs. Het antwoord is, denk ik duidelijk genoeg.

Vraag: Is geestelijk overwicht ook een vorm van overdracht van leven of bestaat dit slechts in de verbeelding van de betrokken persoon?

Antwoord: Overwicht zoals dit in de menselijke maatschappij wordt gehanteerd, is gewoonlijk niets anders dan een illusie die iemand koestert omtrent zichzelf, op een zodanige manier dat hij anderen van de juistheid van die illusie weet te overtuigen. In een dergelijk geval is het dus geen overdracht van kracht. Het is alleen een onderwerping aan een beeld dat niet aan de werkelijkheid beantwoordt. Dit komt heel vaak voor.

Amerika, de verkiezingen, precies hetzelfde gebeurt daar wat ik u hier beschrijf. Maar het is mogelijk dat u, ofschoon niemand u als meerwaardig erkent, in een contact met een medemens uw eigen kracht activeert en a.h.w. een deel van uw leven en denken aan die ander overdraagt, en dan tijdelijk en bewust een overwicht gewint, om een bepaald doel te bereiken en daarna de kracht terug te nemen. Ook dat is mogelijk. Welke mogelijkheid het meest voorkomt, dat mag u hier zelf beslissen.

Vraag: Is dit wat men in het Nederlands noemt: Iemand heeft z.g. een charisma?

Antwoord: Een charisma is iets dat sommige mensen bezitten, omdat hun instelling zodanig is dat hun uitstraling vele anderen kan bereiken. Het is een innerlijke toestand, die zich a.h.w. ver buiten het ego uitbreidt. Er zijn ook mensen die werken met een suggestie. Als die suggestie sterk genoeg bij anderen overkomt, dan zegt men: Dat is een charisma. Maar dat is geen charisma. Dat is een psychologische goocheltruc. Er is dus verschil. Charisma bestaat werkelijk. Het is een uitstraling die je hebt, waardoor je je eigen emoties, gevoelens en vaak soms een deel van je denken a.h.w. in anderen tot leven wekt, zonder dit zelf bewust te willen.

Vraag: Hoe komt een ingewijde tot een steeds bewuster gebruik van de levenskracht?

Antwoord: Door in zijn inwijdingen zichzelf steeds beter te leren kennen in de werkelijke totaliteit van zijn persoonlijkheid, en zich steeds bewuster te worden van de krachten waarvan hij deel uitmaakt. Maar om te weten hoe dat gaat, moet u eerst ingewijd zijn. U vergeeft mij, dat ik niet aanneem dat u dat stadium reeds heeft bereikt?

Vraag: Kent u een stap voor stap methode om steeds bewuster de narigheid uit je lichaam weg te halen met deze levenskracht?

Antwoord: Dit is moeilijk. Ik heb zo'n lange tijd geen lichaam gehad. Maar dit kan misschien een werkwijze zijn:

Eerste fase: Constateer wat u werkelijk mankeert. Probeer uw stemmingen en gemoedsaandoeningen zoveel mogelijk uit te schakelen.

Tweede fase: Stel dat uw levenskracht zo harmonisch is dat ze deze onevenwichtigheid kan oplossen.

Derde fase: Voel de kracht in u en laat die kracht uitgaan in uw gehele wezen, en het evenwicht en de harmonie zijn hersteld.

Herhaal dit. Dit is het recept.

Vraag: Geldt dit ook voor de verontreinigingen die de mens in zijn lichaam ophoopt?

Antwoord: Het lichaam heeft een perfecte reinigingsdienst. Als u teveel eet, dan wordt u misselijk en het probleem heft zichzelf deels op, daar is geen geest voor nodig.

Vraag: Wat voor soort kennis (kracht) is in de mens verborgen in zijn innerlijke mogelijkheden? Waar is deze van afhankelijk?

Antwoord: De kern is de goddelijke kracht. Het is een onbekende kracht, maar een basiskracht, een oerkracht. Alle vormen daarvan en ook de uitingmogelijkheid worden bepaald door het bewustzijn. De kracht in u is dus uw verbondenheid met alle oerkracht. Deze bestaat altijd. Ze moet alleen beseft worden.

De kennis die u bezit (betrekkelijk vergaande) bevat al uw ervaringen, plus alle mogelijkheden tot begrip voor anderen, die vergelijkbare ervaringen hadden. Deze kennis kan dus zeer ver gaan. Maar ze behoort alleen tot dat deel van uw ik, dat in de stof over het algemeen het minst aan het woord komt.

In de stof is het mij opgevallen, dat gewoonlijk de stem aan het woord is en dat het verstand er achteraan komt, zodat de geest niet aan het woord komt. U zult dit misschien als een sneer, een hatelijkheid, kunnen opvatten, maar dat is niet de bedoeling.

U moet dit goed begrijpen: Wanneer u tot rust komt, ontstaat er in u een weten. Weten is echter geen kennis. Weten is een aanleiding tot de proefondervindelijke ervaring. Het is de ervaring waaruit de kennis voortkomt. U heeft het weten in u. U heeft de kracht in u. Als het weten in u met behulp van uw kracht wordt getoetst, ontstaat de kennis. Deze kan, zelfs voor een mens op aarde, een groot aantal sferen of werelden omvatten, met alle energieën en mogelijkheden daarvan.

Vraag: Als een drugverslaafde geen zin meer heeft in zijn genezingsproces, wat kan er dan nog aan gedaan worden?

Antwoord: Als een mens wil dromen en weigert wakker te worden, dan geef je hem een schop onder zijn achterwerk. Hij protesteert dan en wil door dromen. Herhaal de behandeling.

Ik stel mij voor, dat bij de drugverslaafde iets dergelijks het geval is. Men leeft in een onwerkelijkheid, mede bepaald door een lichamelijke vergiftiging. Dat wil zeggen, zo iemand moet wakker gemaakt worden. Als hij geen zin meer heeft in het genezingsproces is dat jammer. Maar dan moet hij wakker worden en dat kan over het algemeen het best met doorslaande bewijzen. Het spijt mij dat ik niet, zoals velen in uw tijd, medelijden heb met de arme verslaafden. Ik meen dat zij zelf een keuze hebben gedaan. En als zij aan hun droom ten onder willen gaan, acht ik dit zelfs hun recht. Maar als zij zeggen: Ik zou wel willen genezen, maar ik heb er geen zin meer in, dan is het hoog tijd dat iemand hen wakker maakt.

Vraag: Hoe kun je met kracht een bepaalde levensvreugde overbrengen?

Antwoord: U kunt alleen de levensvreugde overbrengen die in uzelf bestaat. Als u zelf tevreden bent, zelf gelukkig, dan draagt u onwillekeurig iets daarvan over aan anderen. Wanneer u in die toestand bent en dan nog uw kracht daarbij inzet, dan zult u anderen zoeken en tijdelijk domineren zodat zij hun droefgeestigheid helemaal vergeten. Dat is in uw wereld soms erg noodzakelijk. Maar u kunt niet een ander gelukkig maken door hem eenvoudig dat geluk op te leggen. Dat is onmogelijk, omdat elke mens zijn bewustwordingsfasen heeft door te maken, waaronder ook de negatieve.

Als u een negatieve fase in die mens onderdrukt, dan onderdrukt u in feite zijn mogelijkheid tot verdergaan. U kunt hem alleen de rustpauze geven en het voorbeeld van uw eigen innerlijke harmonie, uw levensvreugde, uw aanvaarding van het bestaande. Als iemand daarvoor rijp is, zal hij daarop kunnen reageren.

Vraag: Door welke kracht wordt het geestelijk bewustzijn van ervaringen uit vorige levens in de hersens afgedrukt?

Antwoord: Wanneer de geest eenmaal de vrucht benadert, nadat de eerste levenskracht erin is gelegd (dat geschiedt bij herhaling), dan blijken bepaalde geheugencellen te werken als een fotografische plaat die wordt belicht (misschien wat onderbelicht), waarop het leven en de vormen worden vastgelegd. Wat betreft de geestelijke ervaringen uit het verleden kan bij een voldoende energie en een meer bewust incarneren vaak een groot gedeelte van vroegere belevingen worden vastgelegd. Maar gezien de noodzaak voor de mens tot associatie met bestaande kennis en waarden zal het merendeel van die herinneringen verborgen blijven en zullen alleen vroegere stoffelijk bestaande fasen fragmentarisch of geheel in de herinnering kunnen worden teruggebracht.

Vraag: Vertonen de hersenen van een foetus gedurende de eerste 3 maanden reeds EEG-uitslagen, een teken van leven?

Antwoord: Op het ogenblik, dat de hersens functioneren en dus deel gaan hebben aan het totale proces, zal een EEG-uitslag zonder meer plaatsvinden. Het zegt alleen maar dat bepaalde centra functioneren. Maar als wij ons goed realiseren, hoe vooral in de eerste 4 à 5 maanden een foetus is verbonden met de moeder, hoe sterk het wordt omgeven door de emotionele en zelfs de meer rationele sfeer van de moeder, dan zal duidelijk zijn dat het merendeel van deze processen in de hersenen van een foetus niets anders is dan de daarin gelegde schaduwherinneringen (denk aan de vorige vraag), die dan worden gewekt door analogieën in het denken, of het gevoelsleven van de moeder

Vraag: Volgens sommige theosofen bestaan veel levende wezens (b.v. planten) reeds als astraal organisme voordat ze als stoffelijk organisme verschijnen en oefenen ze ook grote invloed uit op de vormen en de omgeving. Is dat zo? Zo ja, door welke kracht?

Antwoord: Alle leven ontstaat eerst in de kracht, dus de levenskracht. Op het ogenblik, dat een deel van de levenskracht zichzelf - hoe dan ook - ervaart als niet geheel gelijk aan alle andere kracht, ontstaat er een beeld. Dit beeld, hoe onvolkomen misschien ook, zal in alle sferen langzaam maar zeker gestalte krijgen. Het zal op den duur inderdaad eerst in een fijnstoffelijke sfeer een bewustzijn met vorm en vormbegrenzing betekenen en eerst van daaruit is het mogelijk dat men naar vergelijkbare vormen in de materie overgaat. In zoverre hebben de theosofen gelijk. Het is echter niet zo: Daar staat een palmboom die astraal bestaat en nu reeds schaduw geeft aan u die in de stof leeft. Zover gaat dat niet.

Vraag: Welke kracht doet een volledige hermafrodiet ontstaan, b.v. een man met een volgroeide baarmoeder?

Antwoord: Voor zover mij bekend is, is dit een enkele maal mogelijk, en dan is het nog een kwestie van grote genetische verstoring. De perfecte hermafrodiet is namelijk niet de tweeslachtige en zichzelf bevruchtende mens. De perfecte hermafrodiet is de versmelting van de twee delen man en vrouw tot één geheel, waarin de waarden van beiden aanwezig zijn en de uiting als één persoonlijkheid op elk vlak en overal kan geschieden.

Vraag: Kunt u de mysteries rond de Graaf van St.-Germain enigszins ophelderen, o.a. zijn hoge leeftijd?

Antwoord: Ik ben mij er niet van bewust dat dat met overdracht van leven te maken heeft. Le Conte de St.-Germain, vóór die tijd ook bekend als een zekere Graaf Wilitsky in Polen, daarna ook bekend onder andere namen, is een persoonlijkheid die het vermogen heeft zichzelf te verjongen en die, voor een bepaalde tijd in een omgeving vertoevend, daaruit dan weer vertrekt. Dan is hij verdwenen. Hij wordt dan als overleden beschouwd en leeft ergens anders rustig verder om zijn ten dele speels, ten dele toch ook bewustwording bevorderend spel voort te zetten.

Vraag: Als iemand een deel van je levensenergie afneemt, komt deze dan na enige tijd weer automatisch terug?

Antwoord: Laat mij het zo zeggen: U laat u door iemand een tientje aftroggelen. Komt dat dan na verloop van tijd automatisch terug? Iets anders is het, als u een tekort aan levenskracht heeft, dat u dan zelf uit de omgeving (uit de kosmos) deze kracht voor een groot gedeelte

aanvult en op den duur weer op het normale peil komt. Maar als u een tientje kwijt bent, dan kunt u dat weer verdienen. Het duurt alleen langer.

Vraag: Had de titel van het onderwerp voor vanavond niet beter 'overdracht van levenskracht' dan 'overdracht van leven' kunnen zijn?

Antwoord: Door het overdracht van levenskracht te noemen zou men bepaalde beperkingen hebben aangebracht. Ik heb in mijn inleiding (u kunt dit later nagaan) verschillende facetten aangeroerd van het overdragen van leven, tot zelfs de absolute in beslagneming: De overname van het lichaam van een ander. Dergelijke facetten, mijns inziens boeiend, maar voor u, gezien uw vraag kennelijk niet, behoren nu eenmaal tot de gehele opzet zoals ze mij is gegeven. Daardoor was deze titel voor het geheel dat men dacht daaronder te bespreken wel de meest passende. Vergeeft u dat ik deze opmerking maak, maar de inleiding had u duidelijk kunnen maken dat de titel juist zo is gegeven, omdat ze dan alle verschijnselen op dit gebied te samen kan vatten.

Vraag: Het richten van de wil kan dat het best via een bepaald chakra worden gedaan?

Antwoord: Als u het probeert te doen via een bepaald chakra, dan denkt u aan het chakra en wordt uw wil verzwakt. Als u uw wil gewoon projecteert, zal dat chakra dat het meest geopend is, en dus de beste mogelijkheden biedt, als medium fungeren voor het a.h.w. straalsgewijs uittreden van die wil, als ze op een bepaald doel is gericht. Optimale resultaten worden bereikt door het volledig ontplooiende voorhoofd-chakra. Maar daarvoor moeten de meeste mensen nog wel enige levens doormaken en dus de nodige ervaring opdoen.

Vraag: Overdracht van leven, is dat de mogelijkheid verschaffen om zich bewust te worden van menselijke en geestelijke waarden?

Antwoord: Overdracht van leven is een vermogen dat in de bewustwording belangrijk is, vooral als je van de ene sfeer naar de andere gaat, of eventueel op aarde incarneert. Daarbij speelt het een grote rol. In de geestelijke werelden speelt het verder bij de bewustwording een grote rol, omdat door het leven met elkaar te delen overdracht van leven, inhoudende ervaring en kracht, betekent dat men het geheel van de inhoud van een ander kan overnemen. Men geeft daarvoor van zichzelf hetzelfde terug. Scheiden beiden weer, dan zijn ze verrijkt en hebben een groot gedeelte van de inhoud van de ander mede overgenomen. In zoverre: Ja.

SLOT

Ik heb enig commentaar gehoord t.a.v. mijn mogelijke afstamming en afkomst op aarde. Waarde vrienden, waarom houdt u zich daarmee bezig? Leven is een voortdurend bewust worden, wat bij de vorm van uiting dus minder belangrijk is. Ik zeg ook niet tegen u dat u apen bent, omdat u zich zo nu en dan krabt. Zo moet u tegen mij niet meer zeggen: Het is een indiaan of een Indonesiër die in Suriname heeft gewoond of iets dergelijks. Ik heb nu toevallig een accent, omdat ik mede in mijn uitingen tegenwoordig meestal in andere gebieden werk en daar dus bepaalde spraak kwaliteiten heb overgenomen. Dat moet u mij gewoon vergeven. Ik heb geprobeerd duidelijk te zijn. Ik heb geprobeerd alles zo eenvoudig mogelijk voor te stellen. Dat is belangrijk, niet de manier waarop het wordt gezegd.

U heeft leven. Dat leven zou u in staat moeten stellen om steeds meer dingen in u te begrijpen, om steeds meer delen van uzelf te beheersen, om steeds meer bewust uw deelgenootschap in wereld en sfeer te bevestigen. Dat is belangrijk. Het is niet belangrijk of de mens nu rust of vecht. Belangrijk is of hij zijn bestemming vervult.

Voor zover wij kunnen nagaan is onze bestemming om langzamerhand, al wat wij nu zien als afzonderlijke werelden, te leren omvatten totdat het leven voor ons een eenheid is, die in ons kenbaar is en waar gelijktijdig onze kracht met de totale kracht van het levende één kan worden. Dat is het belangrijke.

Ons overdragen van levenskracht, hoe wij dit ook doen, is deel daarvan. Overdracht van leven, in welke vorm dan ook, behoort tot dit ontwikkelingsproces. Een mens op aarde die zichzelf

beperkt in zijn zienswijze, in zijn leefwijze, in zijn aanvaarding van innerlijke waarden en krachten of in zijn erkenning van uiterlijke mogelijkheden, noodzaken en eventueel disharmonieën zal op korte termijn nooit de bewustwording bereiken waarvoor hij bestemd is. Wij moeten volledig leven. Dit betekent, dat wij een deel van ons leven a.h.w. overdragen aan anderen, dat wij met die anderen delen wat in ons leeft. Niet met woorden of met uiterlijke gebaren, maar gewoon door het aanvaarden van de ander en hetgeen er in ons leeft aan de ander te schenken. Maar als wij willen schenken aan anderen, dan moeten wij ook bereid zijn om te ontvangen. Ook anderen zenden ons die krachten en gedachten toe. Laten wij ons daarvoor niet afsluiten.

Naarmate de mensen meer op deze innerlijke wijze met elkaar verwant worden, zal grotere harmonie ook in uiterlijke tekenen kunnen ontstaan. Maar hoe meer mensen zich afsluiten van anderen hoe groter de verwarring zal zijn die zij veroorzaken, in zich zowel als rond zich.

U heeft de kracht. In u zetelt het weten. Die beide zult u moeten leren gebruiken. U moet bereid zijn om niet alleen voor uzelf daarmee te werken, maar gewoon als deel van een groter geheel. Enerzijds moet u bewust genoeg zijn om zelf te kiezen waar u kracht geeft. En zelf te kiezen hoe en wanneer u het weten in u op de proef zult stellen. Anderzijds moet u altijd beseffen deel te zijn van een groter geheel, een geheel dat verder gaat dan de aarde, verder gaat dan enkele sferen. Een geheel dat alle dingen omvat.

Wanneer u dit besef bereikt, dan mijne vrienden, zal ik in nederigheid uw kracht ontvangen. Maar ik probeer reeds nu iets van mijn kracht, van mijn leven en ook van mijn weten met u te delen. Want dat is hetgene waarvoor wij bestaan, wanneer wij eenmaal het menselijke vlak hebben betreden.

Ik dank u voor uw aanwezigheid, voor uw vragen, voor uw zeer welwillend gehoor, voor uw vele gedachten (sommige vleidend, andere minder), maar toch alle leerzaam.

Ik hoop, dat ik u op deze avond van mij uit iets heb mogen geven, waarmee u zich tevreden kunt gevoelen, waarmee u zelf iets kunt doen, waardoor u zelf iets meer bewust van uw kracht, iets meer van het leven weet te erkennen en over te dragen.

Goeden avond.